

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 8 maj 2018 – Openbaar Ministerie mot SF

(Mål C-314/18)

(2018/C 276/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i det nationella målet

Klagande: Openbaar Ministerie

Motpart: SF

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 1.3 och 5.3, i rambeslut 2002/584/RIF⁽¹⁾ och artiklarna 1 a, 1 b, 3.3, 3.4 och 25 i rambeslut 2008/909/RIF⁽²⁾ tolkas så, att den utfärdande medlemsstaten,

för det fall den verkställande medlemsstaten har förenat överlämnandet av en av sina egna medborgare med villkoret att den berörda personen, efter att ha hörts, enligt den i artikel 5.3 i rambeslut 2002/584/RIF nämnda garantin ska återsändas till den verkställande medlemsstaten för att där avtjäna det fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd som denne eventuellt dömts till i den utfärdande medlemsstaten,

i praktiken inte behöver återsända den berörda personen – efter att domen om fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd har vunnit laga kraft – förrän ”varje annat förfarande avseende det brott för vilket överlämnandet har begärts” – såsom ett förfarande om förverkande – oåterkalleligen har slutförts?

- 2) Ska artikel 25 i rambeslut 2008/909/RIF tolkas så, att en medlemsstat som har överlämnat en av sina egna medborgare enligt den garanti som avses i artikel 5.3 i rambeslut 2002/584/RIF i egenskap av verkställande stat vad gäller erkännandet och verkställigheten av den dom som meddelats mot denna person – med avvikelse från artikel 8.2 i rambeslut 2008/909/RIF – får pröva huruvida den frihetsberövande påföljd som har utdömts mot denna person motsvarar den påföljd som skulle ha utdömts för ett liknande brott i den verkställande staten och, vid behov, får anpassa den utdömda frihetsberövande påföljden i överensstämmelse härmed?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Uttalanden från vissa medlemsstater vid antagandet av rambeslutet (EGT L 190, 2002, s. 1).

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EGT L 327, 2008, s. 27)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Lettland) den 17 maj 2018 – Valsts ieņēmumu dienests mot SIA ”Altic”

(Mål C-329/18)

(2018/C 276/30)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: SIA "Altic"

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 168 a i direktiv [2006/112/EG] ⁽¹⁾ tolkas så att denna bestämmelse, med beaktande av syftet med förordning (EG) nr 178/2002 ⁽²⁾ att garantera livsmedelssäkerheten (som bland annat uppnås genom att garantera livsmedels spårbarhet), inte utgör hinder för att neka avdrag för ingående mervärdesskatt om en beskattningsbar person som ingår i livsmedelskedjan inte har uppvisat en större noggrannhet i valet av sin andra avtalspart (förutom gängse affärspraxis), vilket väsentligen innebär en skyldighet att vidta kontroller beträffande den andra avtalsparten, men å andra sidan har kontrollerat livsmedlens kvalitet och därmed uppfyllt målet för förordning nr 178/2002?
- 2) Innebär kravet i artikel 6 i förordning nr 852/2004 ⁽³⁾ och artikel 31 i förordning nr 882/2004 ⁽⁴⁾ som behandlar registrering av ett livsmedelsföretag, tolkat i ljuset av artikel 168 a i direktiv 2006/112/EG, att en part som ingår avtal med ett sådant företag är skyldig att kontrollera dess registrering, och är en sådan kontroll nödvändig för att fastställa huruvida parten i fråga kände till eller borde ha känt till att den medverkade i en transaktion med ett fiktivt företag, med beaktande av de särskilda omständigheterna runt transaktionen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 2002, s. 1)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 2004, s. 1)

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 2004, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 23 maj 2018 – brottmål mot AK

(Mål C-335/18)

(2018/C 276/31)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

AK

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den tillåter en nationell bestämmelse som föreskriver automatiskt förverkande av ett säkrat penningbelopp som inte vederbörligen anmälts och som förts över Europeiska unionens yttre gräns som en direkt följd av att beloppet inte anmälts, utan att det är nödvändigt att fastställa varifrån beloppet härrör?